

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh Tiga

Mbabar Permadani Kenabian: Pamawas tumrap Wektu Panyegelané 144.000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Kabèh para nabi padha sarujuk siji lan sijiné, lan kabèh padha neksèni kanthi luwih cetha ngenani wekasaning jagad tinimbang jaman nalika dhèwèké padha urip. Paseksèn mau kudu ditrapaké ing mangsa kenabian wektu panyegelan satus patang puluh papat èwu, awit ana ing kono pangaribawané saben wahyu kelakon. Yésaya, ing pasal enem, lumantar wahyu diparengaké nyawang mlebu ing Papan Mahasuci Banget, sajroning mangsa wektu panyegelan satus patang puluh papat èwu, ing ngendi dhèwèké nyumurupi kamulyaning Allah. Kita padha ngerti yèn iku sawisé 11 September 2001, awit ing ayat telu dhèwèké krungu para malaékat netepaké yèn bumi nalika iku kebak kamulyané Panjenengané.

“Nalika Gusti Allah badhé ngutus Yésaya nggawa piwucal marang umaté, dhèwèké luwih dhisik paring idin marang nabi iku supaya ing sesanti nyumurupi pangenan ingkang Mahasuci ana ing sajroning pasucèn. Dumadakan gapura lan tabir njero ing Pedaleman Allah katon kaya diangkat utawa disingkiraké, lan nabi iku kaparingan kalodhangan nyawang ing njero, marang pangenan ingkang Mahasuci, ing ngendi malah sampéyaning sikilé nabi piyambak ora kena mlebet. Ana sesanti ngadeg ana ing ngarsané: Yéhuwah lenggah ing dhampar kang luhur lan kaangkat, déné kamulyaning Panjenengané ngisi Pedaleman Allah. Ing sakubengé dhampar ana para serafim, kaya para pengawal ing sakiwa-tengené Sang Prabu Agung, lan padha mratandhani kamulyan kang ngubengi wong-wong mau. Nalika kidung pangalembanané gumrengeng kanthi swara pangabekti kang jero, cagak ing gapura padha gonjang-ganjing, kaya diguncang déning lindhu. Kanthi lambe kang ora najis déning dosa, para malaékat iki nglairaké pangalembana marang Gusti Allah. ‘Suci, suci, suci, iku Pangéran sarwa dumadi,’ pangucapé; ‘sajagad kabèh kebak kamulyané.’ [Delengen Yesaya 6:1–8.]”

“Para serafim ing sakiwa-tengené dhampar iku kebak banget ing rasa ajrih lan pakurmatan suci nalika padha nyawang kamulyaning Allah, nganti ora sedhéla waé padha nyawang awaké dhéwé kanthi rasa kagum. Pujiné kasuwunaké marang Pangéran sarwa dumadi. Nalika padha nyawang marang mangsa ngarep, nalika saindenging bumi bakal kapenuhan kamulyan Panjenengané, kidung kamenangan kumandhang saka siji marang sijiné kanthi tembang kang endah, ‘Suci, suci, suci, iku Pangéran sarwa dumadi.’ Padha rumangsa marem sampurna anggoné ngluhuraké Allah; manggon tetep ana ing ngarsané, ing sangisoré esem pangestuné, padha ora ngersakaké apa-apa manèh. Ing ngemban citrané, ing nindakaké dhawuhé, ing nyembah Panjenengané, gegayuhané kang paling luhur wis kasembadan.” Gospel Workers, 21.

Selaras karo Yésaya, nabi Yéheskèl uga kaparingan idin kanggo nyawang mlebu ing Panggonan Mahasuci. Wahyu sing diparingaké marang Yéheskèl diwiwiti ana ing bab siji, ayat siji.

Ing taun kaping telung puluh, ing sasi kaping papat, ing dina kaping lima sasi iku, nalika aku ana ing antarané para tawanan ing sacedhaké kali Kebar, langit kabukak, lan aku ndeleng wahyu-wahyu saka Allah. Ezeziel 1:1.

Wahyuné lumaku terus nganti sawetara bab, lan iku minangka terusan saka wahyu sing padha ing bab wolu lan sanga, kang nandhani panyégelané wong satus patang puluh papat èwu. Kita mangerténi prakara iki lumantar paseksèné kang tliti.

Lan kadadéan ing taun kaping nem, ing sasi kaping nem, ing dina kaping lima sasi iku, nalika aku lenggah ana ing omahku, lan para pinituwa Yéhuda padha lenggah ana ing ngarepku, tangané Pangéran Allah tumiba ana ing kono marang aku. Banjur aku nyawang, lah ana sawijining rupa kaya panampakaning geni: saka panampakaning pinggange mudhun tekan ngisor, geni; lan saka pinggange munggah tekan ndhuwur, kaya panampakaning padhang, kaya warna ambar. Panjenengané banjur nguluraké rupa kaya tangan, lan nyekel aku ing sisir rambut sirahku; lan Roh mau ngangkat aku ana ing antaraning bumi lan langit, sarta nggawa aku ana ing wahyu-wahyuning Allah menyang Yérusalèm, menyang lawanging gapura njero sing mandeng mangulon lor; ing kana ana lenggahaning reca cemburu, kang njalari cemburu. Lan lah, kamulyaning Allahé Israèl ana ing kana, manut wahyu kang dakdeleng ana ing tanah rata. Yehezkiel 8:1-4.

Sesanti ing bab wolu lan sanga, kang mratelakaké rong golongan sing kawangun sajroning panyégelané wong satus patang puluh papat ewu, iku, “miturut sesanti kang” Yékhèzkièl wus sumerepi “ing tanah lapang.” Sesanti kang wus didelengé ing tanah lapang iku katetepaké ing bab telu.

Lan astané Pangéran ana ing kono tumrap aku; sarta Panjenengané ngandika marang aku, “Tangia, metua menyang tanah rata, lan ana ing kana Aku bakal ngandika karo kowé.” Banjur aku tangi lan metu menyang tanah rata; lah, kamulyaning Pangéran jumeneng ana ing kana, kaya kamulyan kang dakdeleng ana ing sacedhaking bengawan Kebar; lan aku tumuli sujud ngungkuli bumi. Ezeziel 3:22, 23.

Paningalipun Yékhèzkièl bab “dataran,” punika kados “kamulyan ingkang” Yékhèzkièl “sawis” wonten “ing pinggir bengawan Kebar,” lan punika inggih paningal wonten ing pasal kapisan, ayat kapisan. Paningal bab pamasangan cap wonten ing pasal sanga, lan paningal bab “dataran,” namung minangka panyambung ing paningal bab bengawan Kebar. Punika satunggaling paningal bab kamulyaning Allah wonten ing Papan Inggang Mahasuci, sajroning wekdal pamasangan cap tumrap satus patang puluh sekawan èwu, kados dene paningalipun Yesaya. Paningalipun Yesaya punika nandhesaken pakaryaning Allah anggenipun ngedegaken para utusan sajroning wekdal pamasangan cap, lan wonten ing pasal kalih lan tiga, Yékhèzkièl negesi pakaryan punika piyambak kanthi langkung rinci tinimbang Yesaya, awit piyambakipun nggambaraken satunggaling utusan ingkang badhé ngasta pawartos dhateng Adventisme Laodikia, lan supados saged mangertosi pawartos ingkang kedah dipunasta dhateng bangsa mbrontak ingkang sami kapunliwati, Yékhèzkièl dipunprentah dhahar kitab alit punika, ingkang wonten ing asta Malaékat nalika

Panjenenganipun tumedhak tanggal 11 September 2001.

Sabanjuré Panjenengané ngandika marang aku, He anaking manungsa, dhaharanen apa sing koktemoni; dhaharanen gulungan iki, banjur lungaa lan ngandika marang brayat Israèl. Mulané aku mbikak cangkemku, lan Panjenengané ndadèkaké aku mangan gulungan iku. Panjenengané banjur ngandika marang aku, He anaking manungsa, wetengmu sajakna mangan, lan isinen jeroaning badanmu kalawan gulungan sing Dakparingaké marang kowé iki. Aku banjur mangan, lan ana ing cangkemku rasané kaya madu, leginé. Panjenengané banjur ngandika marang aku, He anaking manungsa, lungaa, maranana brayat Israèl, lan ngandikana marang wong-wong mau kalawan pangandikaningSun. Awit kowé ora diutus marang sawijining bangsa kang pangucapé anèh lan basané angèl, nanging marang brayat Israèl; dudu marang akèh bangsa kang pangucapé anèh lan basané angèl, kang tembungé ora bisa kokmangertèni. Saupama kowé Dakutus marang wong-wong mau, temenan padha bakal ngrungokaké kowé. Nanging brayat Israèl ora bakal ngrungokaké kowé; awit wong-wong mau ora gelem ngrungokaké Aku: amarga kabèh brayat Israèl iku kebak wangkal lan atos atiné. Lah, Ingsun wus ndadèkaké rai-mu santosa nglawan rai-raié, lan bathukmu santosa nglawan bathuk-bathuké. Kaya inten kang luwih atos tinimbang watu èsèt wus Dakdadèkaké bathukmu: aja wedi marang wong-wong mau, lan aja giris déning soroté, sanadyan wong-wong mau iku brayat kang mbrontak. Ezeziel 3:1-9.

Wong Kafir ing Kitab Suci iku wong asing, lan wong asing ngucapake basa kang aneh. Yehezkiel dikongkon marang brayaté Israèl modern, yaiku pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia ing mangsa panyegelan, kang lagi dipunliwati. Pesen ing mangsa panyegelané wong satus patang puluh papat ewu iku kanggo pasamuwané Gusti Allah, kang dhisik diadili, banjur nalika angger-angger Minggu sing enggal bakal teka, swara kapindho saka Wahyu pasal wolulas nimbali pepanthané Gusti Allah saka para bangsa metu saka Babil. Nalika Yésaya, ing pasal enem, makili wong-wong kang nampani panggilan supaya dikongkon marang brayat mbrontak kanthi pesen Laodikia, dhèwèké wis luwih dhisik dipèngeti manawa wong-wong mau iku sawijining bangsa kang ing ndeleng ora bisa mangertèni, lan ing krungu ora bisa paham. Yésaya nyathet sipat banget sing dikutip déning Yésus saka Yésaya, pasal enem, nalika Panjenengané maringaké sipat iku marang wong-wong Yahudi kang seneng mbantah, kang lagi dipunliwati ing sajarahé Kristus.

Ing pasal rolas, Yéhezkièl uga migunakaké istilah sing padha temenan, mangkono kanthi cetha mapanaké pasal rolas ing wektu pemateraiané satus patang puluh papat ewu.

Pangandikaning Sang Pangéran uga tumeka marang aku, mangkéné: Hé anaké manungsa, kowé manggon ana ing satengahing brayat kang mbrontak, kang padha duwé mripat kanggo ndeleng, nanging ora ndeleng; padha duwé kuping kanggo krungu, nanging ora krungu; awit iku brayat kang mbrontak. Yehezkiel 12:1, 2.

Yehezkiel pasal rolas ngenali wektu panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat ewu, lan kanthi mangkono panjenengané ngrembug pesen udan pungkasan palsu sing diaturaké déning para wong mendem saka Éfraim sing mrentah bangsa Yérusalèm, para wong mendem

sing ora bisa maca kitab kang kasegel. Pesen udan pungkasan palsu mau dhedhasar panyèlèhan wahyu-wahyu Sunnaning Sabda Allah adoh banget menyang tembé.

Ing ayat telu nganti limalas, Ezekiel diprentahaké supaya nggambaraké umaté Allah mlebu ing panangkarane ing Babil. Panangkarane ing Babil iku nglambangaké undhang-undhang Minggu sing enggal bakal tumeka, banjur ing ayat nembelas nganti rong puluh, panjenengané negesaké kalirene sing ngancani karusakaning kutha-kutha sing diwiwiti ing jam lindhu gedhé, yaiku undhang-undhang Minggu sing enggal bakal tumeka. Paédah urip ing padésane sajroning mangsa krisis iku kaawakaké ana ing kono, banjur ing ayat rong puluh siji nganti woluliku, kita nduwé pérangan nas sing diakoni minangka kayektèn saiki ing sajarahé kaum Millerit. Pérangan nas iku dipethik tembung demi tembung ing *The Great Controversy* ing katrangan babagan sajarahé kaum Millerit ing buku mau.

Pangandikané Pangéran tumeka marang aku, mangkéné, “He, anaking manungsa, paribasan apa ta kang kokduwèni ana ing tanah Israèl, tembungé mangkéné: Dina-dina iku saya dipanjangkaké, lan saben wahyu dadi muspra? Mulané kandhaa marang wong-wong mau: Mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Aku bakal ndadèkaké paribasan iki mandheg, lan wong-wong ora bakal nggunakaké menèh dadi paribasan ana ing Israèl; nanging kandhaa marang wong-wong mau: Dina-dina iku wis cedhak, lan kasampurnaning saben wahyu. Amarga ora bakal ana menèh wahyu kang muspra utawa tenung kang ngluloni ana ing tengahing brayat Israèl. Awit Aku iki Pangéran; Aku bakal ngandika, lan pangandika kang bakal Dakucapaké iku bakal kelakon; ora bakal ditundha menèh; amarga ing jamanmu, hé brayat kang mbrontak, Aku bakal ngandika tembungé, lan bakal nindakaké iku, mangkono pangandikané Pangéran Allah.” Pangandikané Pangéran tumeka menèh marang aku, mangkéné, “He, anaking manungsa, lah, wong-wong saka brayat Israèl padha ngucap: Wahyu kang dideleng déning dhèwèké iku kanggo akèh dina kang bakal teka, lan dhèwèké medhar wangsit bab wektu-wektu kang isih adoh. Mulané kandhaa marang wong-wong mau: Mangkéné pangandikané Pangéran Allah: Ora ana siji waé saka pangandikan-Ku kang bakal ditundha menèh, nanging tembung kang wus Dakucapaké bakal katindakaké, mangkono pangandikané Pangéran Allah.” Yehezkiel 12:21–28.

Piwulang udan pungkasan palsu kang diwedharaké ing wektu pemeterèné wong satus patang puluh papat èwu ngaku, “wektuné dipanjangkaké, lan saben wahyu gagal.” Sawisé kabèh, apa dudu para utusan kang dilambangaké déning Musa, Élia, Ézèkiel, Yésaya lan Yohanes gagal sajroning ramalané bab 18 Juli 2020? Pesené wong Adventis Laodikia nalika semana yaiku, “wahyu kang didelok déning dhèwèké iku kanggo akèh dina kang bakal teka, lan dhèwèké medhar wangsit bab wektu-wektu kang isih adoh.” Ing sajarah iku, ora mung saben wahyu bakal kelakon, nanging utusan iku uga kudu ngandhani kulawarga Israèl modhèren kang kasasar, “Makaten pangandikané Pangéran Allah,” “Aku bakal ndadèkaké” “paribasan” palsu Adventisme Laodikia “mungksi.” Kandhanana marang wong-wong mau, “Dina-dinané wis cedhak, lan kawujudan saben wahyu.” “Ora bakal ana tembung-tembung-Ku maneh kang dipanjangkaké, nanging tembung kang wis Dakucapaké bakal katindakaké, pangandikané Pangéran Allah.”

Piwulang Laodikia nuntut supaya pesen iku netepake manawa dina-dina wis caket nalika akibat saka saben wahyu bakal kelakon, lan dina-dina iku yaiku dina-dina panyegelan satus patang puluh papat ewu. Titik wigati sing aja nganti kecalan ing pethikan iki yaiku manawa Gusti Allah piyambak kanthi langsung ngandika yèn ing “dina-dina” iku, kang nggambarake mangsa wektu panyegelan, Panjenengane bakal ndadekake “wahyu tanpa guna” kagungane Adventisme Laodikia, “ramalan ngapusi” kagungane, lan “paribasan” palsune padha mandheg. Gusti Allah ndadekake pesen udan pungkasan palsu kagungane padha mandheg sadurunge angger-angger dina Minggu sing enggal rawuh, amarga Panjenengane ndadekake iku mandheg ing dina-dina kang lagi Panjenengane rembug. Panjenengane ndadekake iku mandheg kanthi netepake pesen udan pungkasan sing sejati nalika Panjenengane lagi ngluhurake wong-wong sing kapilih kanggo dadi panji ing wektu angger-angger dina Minggu sing enggal rawuh. Wong-wong kang kapilih iku dipasrah sadurunge “lindhu”.

Cara liyané Panjenengané ndadèkaké paribasan sia-sia saka pesen udan pungkasan palsu mandheg yaiku lumantar tekane paukuman-paukuman Allah sing ora diarep-arep lan saya saya ndadra, kang tumeka minangka kagètan gedhé banget tumrap anak-anaking pepeteng, nanging iku klebu pérangan saka pesen iku dhéwé kang wis diramalaké déning anak-anaking pepadhang. Sajarah sing saiki lagi kita lumebu iki wis cedhak bakal diadhepi déning paukuman-paukumané Allah. Paukuman-paukuman mau dipralambangaké bola-bali ing Sabdaning Allah, lan mangsa panyegelan, kang kawiwitan tanggal 11 September 2001, iku papané saben wahyu, klebu wahyu-wahyu ngenani paukuman-paukumané Allah, kudu tumeka, awit Sabdané ora tau gagal.

Ing artikel-artikel sadurungé kita wis nduduhaké yèn telung pasal pisanan ing kitab Daniel nggambaraké telung pekabaran malaékat ing Wahyu pasal patbelas. Pasal loro iku pekabaran malaékat kapindho, lan mulané dadi sawijining ilustrasi tumrap ujian kapindho sajroning mangsa pemeteraian. Ujian kapisan yaiku pasal siji, lan iku minangka ujian babagan pangan, yaiku apa wong bakal milih pangananing swarga utawa pangananing Babil. Pasal loro diprayogakaké déning kayektèn kang kasimpen ing sajroning impèné Nebukadnezar ngenani gambar kéwan-kéwan galak, kang minangka karajan-karajan.

Daniel pasal loro nggambarake ujian gegambaran kéwan galak sajrone panyegelan satus patang puluh papat ewu, lan ngemu sawijining pangerten kang kasamun, awit Nebukadnésar ora bisa ngélingi pangimpen mau. Iki nggambarake sawijining kayektèn kang kasamun lan kabukak segelé ana ing sajarahé satus patang puluh papat ewu, lan sawijining kayektèn kasamun bab karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci kang dilambangaké ana ing gegambaran mau. Iki dadi sawijining ujian urip-utawa-pati tumrap Daniel lan telung pahlawan kang pinilih, uga tumrap para wong wicaksana Kasdim kang mangan panganan Babil.

Ellen White diparingi pratélan yèn patung kéwan buas bakal kawangun “sadurungé mangsa sih-rahmat katutup, amarga iki minangka ujian gedhé tumrap umat Allah, kang lumantar iku nasib langgengé bakal ditemtokaké.” Impèné Nebukadnésar kang kasingid makili ujian iku. Kayektèn kang kasingid bab patung sing wus kababar ing dina-dina iki, nalika akibat

saben wahyu wis ora dilambataké manèh, yaiku yèn Gusti Yésus, minangka Alfa lan Oméga, mratélakaké ing rujukan kang kapisan lan kang pungkasan tumrap karajan-karajan ing ramalan Kitab Suci yèn kéwan buas kang kawolu iku asalé saka kang pitu.

Kéwan kawolu ing Wahyu bab pitulas, yaiku kang asalé saka pitu iku, yaiku kakuwasan kepausan kang wis dibalèkaké marang dhamparing bumi; lan rahasia kang luwih jero lan kasingidaké, kang saiki wis kapratelakaké, yaiku yèn nalika Amérika Sarékat mbentuk gambar kéwan iku ing bangsa iki, bangsa iki uga bakal makili fénoména kang kawolu, yaiku kang asalé saka pitu. Présidhèn kaping nem wiwit jaman wekasan ing taun 1989, yaiku présidhèn sugih kang ngojok-ojoki kabèh wilayahing naga, nampa tatu pulitik kang matèni saka tangan para globalis progresif, woke, lan liberal ing taun 2020, nalika sungu Républikan dipatèni ana ing dalan-dalan déning kéwan ateistis saka Wahyu bab sewelas.

Ing wekdal ingkang sami, gerakané malaékat kaping tiga nampi tatu ingkang matèni ing tanggal 18 Juli 2020, déning astanipun kéwan ateistis saking Wahyu pasal sewelas. Gerakan punika kapérang saking para Advent Hari Ketujuh Laodikia, lan ing taun 2023, gerakan punika kaunggahaké dados gerakan Filadelfia saking malaékat kaping tiga. Kalih sungu punika dipatèni ing taun 2020, lan kalih sungu punika jumeneng malih sasampunipun telung setengah dina simbolis. Wangunipun citra pulitik saking kéwan punika kapérang saking gabungan Greja lan Nagara ing Amérika Sarékat, lan kéwan ingkang dipundadosaken citranipun déning piyambakipun ing dina-dina wekasan punika inggih punika kéwan kaping wolu, ingkang asalipun saking pitu punika. Nalika kéwan citra punika kawangun ing Amérika Sarékat, piyambakipun badhé gadhah sipat kenabian punika piyambak saking kéwan kaping wolu ing Rum.

Nalika ujian babagan gambar kéwan mau kaleksanan marang sungu Protestan sejati, wong-wong sing mangertèni kayektèn-kayektèn pitembungan nubuatan kang magepokan karo pambentukan gambar kéwan mau ana ing loro sungu kéwan bumi, bakal kapatrapan segel kanggo kalanggengan lumantar gambar Kristus. Para prawan bodho sing wis nampani wahyu kang tanpa guna lan ngglathakake kuwi bakal wis mbentuk gambar kéwan mau kanggo kalanggengan.

“Inkang punika ingkang dipuntingali déning nabi Yéhezkiel nalika ing sangajenging paningalipun ingkang kebak gumun kasuguhaké pralambang-pralambang ingkang nglairaké sawijining Pangwaos ingkang nguwasani lumampahing prakawis para panguwasa ing bumi. Roda-roda ingkang silih sesambungan dipunobahaké déning sekawan makhluk gesang. Inggil sanget ngungkuli sadaya punika ‘ana rupa dhampar, ing paningal kaya sapir; lan lenggah ing dhuwuring rupa dhampar iku ana rupa kaya ta manungsa.’ Yéhezkiel 1:26, RSV.

“Roda-roda iku, kang mangkono ruweté nganti nalika sepisanan dideleng kaya-kaya ana ing kacau-balau, obah kanthi selaras sampurna. Para makhluk swarga padha nggerakaké roda-roda mau. Ruweté lumakuning prakara-prakara manungsa ana ing sangisoring panguwasaning ilahi. Ana ing satengahing pasulayan lan gegerakané bangsa-bangsa, Panjenengané kang lenggah ing dhuwuré para kerub isih nuntun urusan-urusan bumi

iki. Marang saben bangsa lan saben wong, Gusti Allah wus nemtokaké papané ana ing rancangan agung Panjenengané. Ing dina iki manungsa lan bangsa-bangsa, miturut pilihane dhéwé, lagi nemtokaké nasibé, lan Gusti Allah ngungkuli kabèh iku kanggo kasampurnaning karsa-karsané.”

“Pamedhar wangsit-wangsit kang wus kaparingaké déning Sang AKU IKI ana ing Sabdanipun maringi weruh marang kita ana ing ngendi papan kita sajroning runtutaning jaman-jaman. Sakabèhé kang wis diramalaké déning pamedhar wangsit nganti tekan wektu sapunika wus kacathet ana ing lembar-lembaring sajarah, lan sakabèhé kang isih bakal kalakon bakal kaleksanan miturut runtutanipun.”

“Tetenger-tetengering jaman nyatakaké yèn kita lagi ngadeg ana ing ambang prastawa-prastawa gedhé lan nggegirisi. Kabèh sing ana ing jagad kita lagi gonjang-ganjing. Sang Juruwilujeng wus medhar wangsit bab prastawa-prastawa sing bakal ndhisiki rawuhé: ‘Kowé bakal krungu bab perang lan pawartaning perang.... Bangsa bakal nglawan bangsa, lan karajan nglawan karajan; lan bakal ana paceklik, pageblug, lan lindhu ana ing manéka papan.’ Matius 24:6, 7. Para pangwasa lan negarawan padha mangertèni yèn ana sawijining prakara kang gedhé lan nemtokaké bakal kalakon—yèn jagad iki lagi ana ing pinggir krisis kang ngedab-edabi.”

“Kitab Suci, lan namung Kitab Suci piyambak, maringi pandhangan kang bener babagan prastawa-prastawa sing wis nguncalake ayang-ayange ing ngarep, dene swaraning panyedhakané njalari bumi gumeter lan atiné manungsa padha lemes merga wedi. ‘Lah, Pangéran badhé ngasoraké bumi lan ndadosaké dadi sepi, lan Panjenengané badhé mbengkongaké lumahingé sarta nyebaraké para pedunungé.’ Amarga wong-wong mau wis nerak angger-anggering Toret, nglanggar pranatan-pranatan, lan ngrusak perjanjian kang langgeng. Mulane ipat-ipat nguntal bumi, lan para pedunungé nandhang sangsara marga saka kaluputané.’ Yesaya 24:1, 5, 6, RSV.”

“Adhuh! awit dina iku gedhé, nganti ora ana sing padha kaya iku: iku malah mangsané kasusahané Yakub; nanging dhèwèké bakal kaslametaké metu saka ing kono.’ Yeremia 30:7.

“Amarga sira wus ndadèkaké Pangéran, kang dadi pangungsèning kawula, ya iku Kang Mahaluhur, dadi padununganira; ora bakal ana piala tumiba marang sira, lan ora bakal ana pageblug nyedhaki padununganira.” Jabur 91:9, 10.

“Gusti Allah ora bakal ngecewakaké pasamuwané ing wektu bebayané kang paling gedhé. Panjenengané wis janji bakal maringi pitulungan. Prinsip-prinsip kratoning Panjenengané bakal diajèni déning kabèh wong ing sangisoring srengéngé.” *Historical Sketches 277–279.*

“Pakeliran ruweting prastawa-prastawa manungsa” iku kang dilambangaké déning roda-roda kang silih nyabrang ing sajroning wahyu Ézékiel bab Papan Inggang Mahasuci, nalika mangsaning panyegelan. Prastawa-prastawa iku ana ing sangisoré pangwasaning Allah, awit prastawa-prastawa iku minangka kasampurnaning kabèh wahyu ing Sabdaning Allah, kang nemokaké akibaté kang pungkasan lan sampurna ing mangsaning panyegelan.

Ana sawijining “swara” kang nandhani “krisis agung kang ngedab-edabi” kang “donya wis ana ing pinggiring” kasadharané. “Swara” iku njalari “bumi gonjang-ganjing lan atiné manungsa dadi sayah merga wedi.” Loro-loroné, yaiku gonjang-ganjingé bumi lan ndadèkaké atiné manungsa dadi sayah merga wedi, minangka pralambang saka swaraning Trumpèt kapitu lan kang pungkasan, yaiku bilai kang katelu.

Nggugah murkane bangsa-bangsa déning Islam saka bilai katelu iku kados wong wadon ingkang sami ngraosaken pejahiran, mila nggambaraken sawijining krisis ingkang saya mundhak lan saya ngrembaka. Krisis ingkang saya ngrembaka punika wiwit ing tanggal 11 September 2001; lan ing tanggal 7 Oktober 2023, lara pejahiran ingkang langkung nggegirisi salajengipun tumiba, lan amargi Sabdaning Allah boten nate gagal, lara pejahiran salajengipun badhé enggal rawuh, lan punika badhé langkung ngrusak malih. Menapa panjenengan taksih gesang wonten ing sawijining kitha?

Kita bakal nerusaké panaliten iki ing artikel sabanjuré.

“Kanggo nabi, rodha ing sajroning rodha, wujud makhluk-makhluk urip kang gegandhèngan karo iku kabèh, katingal ruwet lan ora bisa katrangan. Nanging tangane Kawicaksanan Tanpa Wates katon ana ing antaraning rodha-rodha iku, lan tatanan kang sampurna iku dadi asil saka pakaryané. Saben rodha, kang katuntun déning tangane Allah, tumindak ing karukunan kang sampurna karo saben rodha liyané. Aku wis katuduhaké yèn piranti-piranti manungsa gampang kabujuk kanggo ngupaya kakuwasan kang kakehan lan nyoba ngendhalèkaké pakaryan iku déwé. Wong-wong iku nyingkiraké Pangéran Allah, Sang Mahakarya, kakehan saka cara-cara lan rancangan-rancangane, lan ora masrahaké marang Panjenengané samubarang kabèh kang magepokan karo majuné pakaryan iku. Aja ana wong siji waé, sanadyan mung sawetawis mangsa, ngira yèn dhèwèké bisa ngatur prakara-prakara kang dadi kagungané Sang AKU ANA. Allah, ing panguwasané, lagi nyawisaké dalan supaya pakaryan iku bisa katindakaké déning para agèn manungsa. Mulané, saben wong muga ngadeg ana ing papaning kuwajibané, nindakaké pérané kanggo wektu iki lan mangertia yèn Allah iku Gurué.” Testimonies, volume 9, 259.